

РЕШЕНИЕ

№ 391

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11138** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 38783 от 08.11.2021 г. по описа на административен съд – С. град и вх. № 21046401 от 23.09.20221 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя Г. А. Х. срещу Решение № 20165543 от 30.07.2021 г., постановено по НАХД № 6159 по описа за 2021 г. СРС, Наказателно отделение, (НО), 14 - ти състав, с което е потвърдено отменено наказателно постановление (НП) № 563009 - F586819 от 08.03.2021 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на касатора са наложени „имуществени санкции“ в общ размер на 61 500 лева (или по 500 лв. всяка), за неподадени декларации образец 1 за месец март 2020г. за общо 123 лица, всяко от тях посочено поименно в НП, на основание чл. 355, ал. 1, предложение 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и необосновано, постановено

в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Развити са подробни доводи, че е допуснато нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН, както и че АУАН е съставен след изтичане на срока, посочен в същата норма, доколкото датата на установяване на нарушението не е 15.01.2021 г., когато е съставен протокола за извършена проверка в офиса на дружеството от служители на НАП, не е и датата 25.11.2020 г., когато на касатора е връчена покана по чл. 103 от ДОПКП, а друга, различна от 15.01.2021 г., дата. Посочват се датите 19.10.2020 г., когато е съставен протокола за извършена проверка във връзка с установяване на факти и обстоятелства за извършени доставки в периода м. 04.2020г., както и датата 03.08.2020 г., когато с имейл до дружеството от НАП е изпратено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения. Все в тази връзка се сочи, че органите на НАП са имали възможност да установят нарушението преди 15.01.2021 г., тъй като в НАП се поддържа регистър „Справка за актуално състояние на действащите трудови договори за всеки работодател”, въз основа на който регистър, НАП разполага с информация за сключените трудови договори от всеки работодател и размера на осигурителния доход по месеци. Поради това е изведен извод, че към датата на извършване на нарушението, посочено в НП – 26.03.2020 г. , НАП е разполагала с информация, даваща ѝ възможност да установи извършеното нарушение. Поддържа се допуснато нарушение на нормата на чл. 18 от ЗАНН, доколкото наложените имуществени санкции не са 123 бр. за всяко лице, на отделен ред, по 500,00 лв. всяка, а лицата не са посочени с пълно ЕГН, както и с три имена, а само с две имена и с ЕГН със заличени данни. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. В хода на настоящето производство касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – ТД на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба и предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 4 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: Административен съд София – град, IV касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност събраните в хода на въззивното производство доказателства, наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП, намира за установено, от фактическа страна, следното: на 15.01.2021 г. в счетоводството на [фирма] и в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП – С., е проведена проверка на разплащателните ведомости за работна заплата на дружеството за периода м. 01.2020 г. – м. 11. 2020 г. и на трудовите договори сключени през 2020 г. и е установено, че дружеството не е подавало данни с декларация образец 1 за всички наети лица по трудово правоотношение, съгласно извършена справка в информационните масиви на НАП. По време на проверката към протокола са представени документи по опис, както и е връчена покана за управителя на дружеството за явяването му в НАП за връчване на АУАН, по повод констатации за нарушение, установено при извършена проверка на 02.11.2020 г.

Във връзка с констатациите в Протокола от 15.01.2021 г., установяващи неподаване на

данни с декларация образец 1 за общо 123 поименно посочени лица, наето по трудово правоотношение за м. март 2020 г., която е следвало да се подаде до 27.04.2020 г., е съставен АУАН № F586819 от 21.01.2021 г., връчен на управителя на дружеството, който го е подписал и посочил, че няма възражения.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП № 563009 – F586819 от 08.03.2021 г., от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 61 500 лева (123 имуществени санкции по 500 лв. всяка за неподадени в срок декларации обр. 1 за периода 03.2020 г. за общо 123 бр. лица) за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 от КСО във връзка с чл. 4, ал.1, т. 1, буква „а” от наредба № Н – 13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица, издадена от Министъра на финансите.

Въззивната инстанция, преценявайки събраните доказателства, е направила извод за издаването на АУАН и на НП от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при безспорно установен състав на нарушението, както и за съставяне на АУАН в срока по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Приел е, че при съставянето на АУАН и НП е спазена процедурата по чл. 18 от ЗАНН, като за всяко от 123 – те нарушения, осъществени от касатора, е наложена имуществена санкция в размер на по 500 лв. за всяко от нарушенията, като е посочен и сбора от общо 123 – те имуществени санкции. Обсъдил е съдържанието на изпратената до касатора Покана от 25.11.2020 г. като е приел, че обстоятелствата на извършване на нарушението на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са установени едва след проверка на счетоводните документи и трудовите договори в дружеството, извършена на 15.01.2021 г., с оглед на което и АУАН е съставен в 3 – месечния срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. Обсъдил е и липсата на основание за приложението на чл. 28 от ЗАНН и е потвърдил издаденото НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства и е събрал установяващите ги писмени и гласни доказателства. Въз основа на анализа им, поотделно в тяхната съвкупност, е извел обосновани изводи, които касационната инстанция напълно споделя за съставянето на АУАН и НП. В тази връзка съдът отбелязва, че фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Правилно е констатирано извършването на нарушението, въз основа на събраните по административно – наказателната преписка доказателства.

Настоящият състав не споделя изложеното в касационната жалба твърдение, че в случая е нарушена разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, тъй като дружеството безспорно не е подало 123 бр. декларации, т.е. извършени са 123 отделни административни нарушения. В случая органът е посочил в АУАН и НП, че наложената санкция в общ размер на 61 500 лв. е за 123 имуществени санкции по 500 в. всяка за неподадени декларации обр. 1 за периода 03.2020 г. като е наложил отделни санкции за всяко от подробно посочените 123 броя лица, ААНО е съобразил изискванията на чл. 18 ЗАНН.

Разпоредбите на ч. 5, ал.4, т.1 от КСО, във връзка с чл. 4, ал.1, т.1, б. „а” от Наредбата установяват ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр. 1 до 25 число на следващия месец, за който се отнасят данни. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед на което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие.

Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен, Правилно АНО е посочил срока, до който е следвало да бъдат подадени декларации за посочените в АУАН и НП лица, които касационната инстанция намира за достатъчно ясно индивидуализирано. Следователно не е накърнено правото на защита на соления за нарушител да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 28.04.2020 г., деня следващ крайния срок за подаване на декларация образец № 1.

Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността му по чл. 5, ал.4, т. 2 от КСО. Настоящата инстанция счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т 3 и т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени нарушените законови разпоредби.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието не е маловажно по смисъла на посочения текст, както правилно е приел въззивният съд. За този вид формални нарушения обществената опасност е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата ѝ дейност.

По отношение на размера на санкциите, доколкото са в предвидения от закона минимален размер, същите са правилно определени.

При този изход на спора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на ответника на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка с ал. 4 от ЗАНН във връзка чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП) във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63в, Административен съд – София град, Четвърти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 2016643 от 30.07.2021 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 14 - ти състав, по НАХД № 6159/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

